

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 147

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 februarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 533 din 12 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006	2-4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
124. — Hotărâre privind asigurarea transportului și a asistenței medicale umanitare în unități spitalicești din România a unor cetățeni ucraineni răniți în cursul protestelor din luna februarie 2014	5
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport	6-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 533

din 12 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. III pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 455D/2013.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 octombrie 2013, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 14 noiembrie 2013, iar apoi la 12 decembrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. III pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Dima Mergeani și Marioara Slav în Dosarul nr. 46.913/3/2011 al Curții

Prin Decizia civilă nr. 2.171 din 20 mai 2013, pronunțată în Dosarul nr. 46.913/3/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma**

aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006. Excepția a fost ridicată de Dima Mergeani și Marioara Slav cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 2.647 din 12 iunie 2012, pronunțată de Tribunalul București într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin, în esență, că modalitatea de determinare a prejudiciului rămas neacoperit ce se cuvine celor îndreptății la despăgubiri conform Legii nr. 9/1998 încalcă în mod grav dispozițiile constituționale privind dreptul de proprietate privată și egalitatea în drepturi, întrucât bunurile dobândite în România după anul 1940, prin Reforma Agrară și prin contractele de vânzare-cumpărare încheiate între coloniști și statul român, prin Oficiul Național al Colonizării după data de 7 septembrie 1940, nu au reprezentat despăgubiri pentru bunurile abandonate statului bulgar, ca urmare a aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria de la 7 septembrie 1940, astfel încât nu se poate calcula o diferență.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că argumentele autorilor excepției nu sunt întemeiate, întrucât Legea nr. 9/1998 nu a negat dreptul la despăgubire al persoanelor vizate de textul legal, ci l-a circumstanțiat în lumina dispozițiilor art. 3 conform cărora „*În cazul în care, anterior, cei îndreptății au fost despăgubiți parțial, în bani sau în natură, pentru prejudiciile suferite în urma aplicării tratatului, aceștia au dreptul la compensație, proporțional, pentru prejudiciul rămas neacoperit, în limitele stabilite la art. 2*”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât textele criticate prevăd o nouă soluție legislativă, având aptitudinea de a înlătura dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește plata despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013, care au următorul cuprins: „*Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. *La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:*

„(2) *Prejudiciul rămas neacoperit se determină prin calcularea diferenței dintre valoarea bunurilor abandonate în urma aplicării tratatului dintre România și Bulgaria de la 7 septembrie 1940, dobândite în proprietate cu orice titlu, și valoarea bunurilor dobândite în România după anul 1940 cu titlu de despăgubire, inclusiv prin Reforma Agrară și prin contractele de vânzare-cumpărare încheiate între coloniști și statul român prin Oficiul Național al Colonizării după data de 7 septembrie 1940, pentru care statul român nu a mai perceput sumele datorate de aceștia, ca urmare a Decretului nr. 553/1953 pentru anularea sumelor datorate de coloniștii evacuați din Dobrogea de Sud și reasezați în alte părți, reprezentând prețul terenurilor și construcțiilor ce li s-au atribuit pe bază de contracte.*”

Curtea observă că, ulterior sesizării sale, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 287/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 13 noiembrie 2013.

În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) — *Dreptul de proprietate privată*, art. 16 alin. (1) — *Egalitatea în drepturi*, art. 11 alin. (1) — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturilor omului*, art. 115 alin. (6) — *Delegarea legislativă*, art. 15 alin. (2) — *Universalitatea* și ale art. 1 alin. (4) — *Statul român*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenție, și art. 1 paragraful 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013*, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 sunt neconstituționale.

Curtea a reținut că măsura instituită prin ordonanța de urgență criticată, de reeșalonare a unor debite ale statului pe o durată de 10 ani, nu poate fi considerată una de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului-stat și cele

*) Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014.

ale creditorului-persoană îndreptăţită la despăgubiri, ci, dimpotrivă, se poate aprecia că persoana îndreptăţită suportă o sarcină disproporţionată şi excesivă în privinţa dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege.

Deşi legiuitorul delegat a invocat un scop legitim al măsurii criticate, şi anume promovarea unei modalităţi de plată care să permită în acelaşi timp despăgubirea tuturor persoanelor îndreptăţite, dar şi respectarea ţintei de deficit bugetar anual, totuşi, instituirea unui termen de 10 ani pentru executarea unei creanţe asupra statului (după ce creanţele erau deja exigibile în baza primei eşalonări) nu satisface exigenţele unui termen rezonabil, care să asigure deplina valorificare a dreptului de creanţă, constituind, din acest punct de vedere, o ingerinţă disproporţionată asupra dreptului.

Mai mult, astfel cum rezultă din Nota de fundamentare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 10/2013, Curtea a observat că evaluările Guvernului privind impactul financiar asupra bugetului general consolidat se referă doar la o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, astfel încât nici din acest punct de vedere nu este justificată instituirea unui termen de zece ani pentru eşalonarea plăţii despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998, republicată, Legii nr. 290/2003, cu modificările ulterioare, şi Legii nr. 393/2006.

În consecinţă, Curtea a constatat că Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 10/2013 afectează, în sens negativ, dreptul fundamental la proprietate, astfel cum înţelesul constituţional al verbului „a afecta” a fost definit în jurisprudenţa Curţii

Constituţionale, contravenind în acest mod dispoziţiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

Curtea observă că în această împrejurare devin incidente dispoziţiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepţiei prevederile constatate ca fiind neconstituţionale printr-o decizie anterioară a Curţii Constituţionale”. Rezultă că prezenta excepţie urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Potrivit dispoziţiilor art. 147 alin. (1) şi (4) din Constituţie, în procesul de aplicare şi interpretare a legislaţiei incidente în speţa dedusă soluţionării, instanţa de judecată urmează să respecte deciziile Curţii Constituţionale, atât sub aspectul dispozitivului, cât şi al considerentelor pe care acestea se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepţia de neconstituţionalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reţine că, potrivit jurisprudenţei sale — de exemplu, Decizia nr. 61 din 21 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din data de 10 aprilie 2013, Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012, şi Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012 — deciziile anterioare de constatare a neconstituţionalităţii reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepţia de neconstituţionalitate a art. III pct. 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispoziţiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensaţii cetăţenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România şi Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensaţii cetăţenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reţinute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord şi Ținutul Herţa, ca urmare a stării de război şi a aplicării Tratatului de Pace între România şi Puterile Aliate şi Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum şi ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensaţii cetăţenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaţilor şi Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre şi la un schimb de comune între România şi Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, şi a Convenţiei dintre România şi Regatul Sârbilor, Croaţilor şi Slovenilor, relativă la regimul proprietăţilor situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum şi pentru modificarea şi completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 şi Legii nr. 393/2006, excepţie ridicată de Dima Mergeani şi Marioara Slav în Dosarul nr. 46.913/3/2011 al Curţii de Apel Bucureşti — Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Definitivă şi general obligatorie.

Decizia se comunică Curţii de Apel Bucureşti — Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunţată în şedinţa din data de 12 decembrie 2013.

PREŞEDINTELE CURŢII CONSTITUŢIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind asigurarea transportului și a asistenței medicale umanitare în unități spitalicești din România a unor cetățeni ucraineni răniți în cursul protestelor din luna februarie 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (4) și art. 19 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — România asigură transportul medicalizat, asistența medicală de specialitate în spitale publice din rețeaua proprie a Ministerului Sănătății pentru tratament și/sau intervenții chirurgicale, precum și revenirea pe teritoriul ucrainean pentru un număr de 12 cetățeni ucraineni răniți în cursul protestelor din luna februarie 2014.

Art. 2. — Echipele medicale ale părții române fac triajul medical pe teritoriul ucrainean.

Art. 3. — Transportul medicalizat al pacienților din Ucraina în România se asigură, în funcție de condițiile de siguranță și meteorologice de la Kiev, prin transport aerian cu o aeronavă pusă la dispoziție de Ministerul Apărării Naționale, dotată cu echipament medical și personal de către SMURD, de la Kiev în România.

Art. 4. — Persoanele prevăzute la art. 1 sunt exceptate de la obligativitatea deținerii documentelor de trecere a frontierei și de la obligativitatea vizelor pentru perioada necesară tratamentului acestora în spitalele din România.

Art. 5. — Cetățenii ucraineni preluați în baza prezentei hotărâri sunt spitalizați în spitalele publice din rețeaua proprie a Ministerului Sănătății, în funcție de problemele de sănătate și de tratamentul de specialitate necesar.

Art. 6. — Pentru aplicarea prevederilor prezentei hotărâri, bugetele ordonatorilor principali de credite implicați se suplimentează din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014, astfel:

a) suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale, la capitolul 60.01 „Apărare”, titlul „Bunuri și servicii”, cu suma de 55 mii lei;

b) suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății, la capitolul 66.01 „Sănătate”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, cu suma de 60 mii lei.

Art. 7. — Ordonatorii principali de credite răspund de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumelor alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 8. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și în structura bugetelor acestora pe anul 2014.

Art. 9. — Cu sumele rămase neutilizate se reîntregește Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014.

Art. 10. — În caz de deces al unui cetățean ucrainean preluat în baza prezentei hotărâri, Ministerul Sănătății va înainta autorităților ucrainene raportul de autopsie și fișa medicală, în copie, în limba română.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul interimar al afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Ministrul interimar al sănătății,

Nicolae Bănicioiu

Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

p. Viceprim-ministru,

ministrul interimar al finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

p. Ministrul delegat pentru buget,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 227/2006

privind prevenirea și combaterea dopajului în sport*)

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează prevenirea și combaterea dopajului în sport.

(2) Conform reglementărilor Convenției împotriva dopajului, adoptată în cadrul Consiliului Europei, la Strasbourg la 16 noiembrie 1989, ratificată prin Legea nr. 171/1998, ale Convenției internaționale împotriva dopajului în sport, adoptată în cadrul Conferinței Generale a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, la Paris la 19 octombrie 2005, acceptată prin Legea nr. 367/2006, și ale Codului Mondial Anti-Doping, elaborat de Agenția Mondială Anti-Doping, denumit în continuare *Cod*, se interzice dopajul în sport din rațiuni de natură etică și medicală.

Art. 2. — (1) *Dopajul în sport* reprezintă una sau mai multe încălcări ale reglementărilor antidoping prevăzute la alin. (2).

(2) Constituie încălcări ale reglementărilor antidoping următoarele fapte:

a) prezența unei substanțe interzise sau a metabolizilor acesteia ori a markerilor ei în proba biologică provenită de la un sportiv;

b) utilizarea sau tentativa de a utiliza o substanță interzisă sau o metodă interzisă;

c) refuzul sau neprezentarea nejustificată pentru prelevarea de probe după primirea invitației la controlul doping, în conformitate cu reglementările antidoping, sau evitarea în orice mod a prelevării probelor;

d) încălcarea de 3 ori, într-o perioadă de 18 luni, a reglementărilor în vigoare referitoare la disponibilitatea sportivului pentru testarea doping în afara competiției, inclusiv nerespectarea de către sportiv a obligației de a furniza informații privind localizarea sa, precum și a reglementărilor privind testele neefectuate conform Standardului internațional pentru testare al Agenției Mondiale Anti-Doping, inclusiv orice combinație de 3 asemenea încălcări într-o perioadă de 18 luni;

e) falsificarea sau tentativa de a falsifica orice parte a controlului doping;

f) deținerea de substanțe și/sau de metode interzise;

g) trafizarea sau tentativa de trafizare a oricărei substanțe și/sau metode interzise;

h) administrarea sau tentativa de a administra o substanță interzisă oricărui sportiv sau utilizarea unei metode interzise asupra oricărui sportiv ori asistarea, instigarea sau orice formă de complicitate referitoare la orice încălcare a faptelor prevăzute la lit. a)–g).

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

1. *sportiv* — orice persoană care participă la activitatea sportivă la nivel internațional, definit ca atare de fiecare federație internațională, sau orice persoană care participă la activitatea sportivă la nivel național, legitimată la un club sportiv, afiliat la o federație sportivă națională ori la o asociație județeană pe

ramură de sport, și orice altă persoană care participă la activitatea sportivă la un nivel inferior, dacă este desemnată de o altă organizație care acceptă Codul. Prezenta definiție cuprinde și practicantii de sport la nivel recreativ, fără ca aceștia să aibă obligația de a furniza informații privind localizarea lor și de a solicita scutire pentru uz terapeutic (SUT);

2. *sportiv de nivel internațional* — sportivul desemnat de una sau mai multe federații internaționale ca făcând parte din lotul de testare înregistrat al unei federații internaționale;

3. *personal asistent al sportivului* — orice antrenor, instructor, manager, agent, personal din conducerea echipei, oficial, personal medical ori paramedical, părinte sau orice altă persoană care lucrează cu, tratează sau consiliază sportivi care participă ori se pregătesc să participe la competiții sportive;

4. *organizație națională antidoping* — acea autoritate națională sau acele autorități naționale responsabile cu privire la adoptarea și implementarea reglementărilor antidoping, conducerea activității de prelevare de probe biologice, gestionarea rezultatelor la testele efectuate și conducerea audierilor, toate aceste responsabilități fiind la nivel național;

5. *control doping* — procesul care include furnizarea de informații privind localizarea sportivilor, planificarea distribuirii testărilor, recoltarea și mânăuirea de probe biologice, transportul de probe biologice la laborator, analiza de laborator, scutirile pentru uz terapeutic (SUT), gestionarea rezultatelor, audieri și apeluri;

6. *în competiție* — perioada care începe cu 12 ore înainte de o competiție la care sportivul este programat să participe, până la finalul competiției și al procesului de recoltare a probelor legate de acea competiție, cu excepția situațiilor în care se prevede altfel în reglementările unei federații internaționale sau ale unei alte organizații naționale antidoping;

7. *în afara competiției* — orice control doping care nu este realizat în competiție;

8. *testări-țintă* — selecționarea de sportivi pentru testări, acolo unde anumiți sportivi aleși special sau grupuri de sportivi sunt selectați pe o bază guvernată de reguli specifice, pentru efectuarea de testări la un anumit moment;

9. *control doping fără avis prealabil* — un control doping care se desfășoară fără vreo atenționare prealabilă a sportivului și în care sportivul este însoțit în permanență, începând din momentul anunțării și până la prelevarea probei biologice;

10. *ofițer de control doping* — persoană atestată de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și care are, pe baza delegației emise de Agenția Națională Anti-Doping, responsabilitatea gestionării la fața locului a ședinței de prelevare a probelor;

11. *probă biologică* — orice material biologic colectat pentru a fi supus controlului doping;

12. *testare doping* — parte a procesului de desfășurare a controlului doping ce presupune planificarea distribuirii testelor, recoltarea de probe biologice, mânăuirea lor și transportul de probe biologice la laborator;

*) Republicată în baza art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 25 ianuarie 2011 și a mai fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2011 pentru modificarea unor acte normative în vederea eliminării prevederilor referitoare la acordarea de stimulente pentru personalul din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 6 septembrie 2011 și aprobată prin Legea nr. 17/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2012.

13. *listă interzisă* — lista care denumește substanțele și metodele interzise;

14. *substanță interzisă* — orice substanță calificată astfel în cuprinsul listei interzise;

15. *metodă interzisă* — orice metodă calificată astfel în cuprinsul listei interzise;

16. *substanță specifică* — orice substanță calificată astfel în cuprinsul listei interzise;

17. *standard internațional* — un standard adoptat de către Agenția Mondială Anti-Doping, ce conține și detalii tehnice necesare pentru implementarea dispozițiilor Codului;

18. *rezultate pozitive* — un raport de la un laborator sau de la altă entitate căreia i s-a aprobat efectuarea de testări, care identifică într-o probă biologică prezența unei substanțe interzise, a metabolizării ori a markerilor săi, inclusiv însemnate cantități de substanțe endogene sau dovezi ale utilizării de metode interzise;

19. *metabolit* — orice substanță produsă în organism în urma unui proces de metabolizare, biodegradare;

20. *marker* — un compus, grup de compuși sau parametri biologici care indică utilizarea de substanțe sau metode interzise;

21. *suspendare* — oprirea sportivului sau a altei persoane, pentru o perioadă determinată de timp, de la participarea în cadrul oricărei competiții sau al unei manifestări sportive ori sponsorizări, ca urmare a deciziei luate în urma audierii prevăzute la art. 33, conform prezentei legi;

22. *descalificare* — invalidarea rezultatelor sportivului, obținute în cadrul unei anumite competiții sau manifestări sportive, cu toate consecințele ce decurg din aceasta, inclusiv retragerea de medalii, puncte și premii;

23. *falsificare* — modificarea printr-o acțiune incorectă, obstrucționarea, inducerea în eroare sau oricel comportament fraudulos, în scopul de a modifica rezultatele testării doping sau de a împiedica desfășurarea procedurilor obișnuite de testare doping, precum și oferirea de informații false Agenției Naționale Anti-Doping;

24. *utilizare de substanțe sau metode interzise* — aplicarea, ingerarea, injectarea sau consumul prin orice mijloace al oricărei substanțe sau metode interzise;

25. *scutire pentru uz terapeutic (SUT)* — aprobarea utilizării în scopuri terapeutice a unei substanțe și/sau metode interzise sportivilor care prezintă o afecțiune dovedită medical;

26. *terapeutic* — tratamentul unei stări medicale cu agenți sau metode curative sau care ajută la vindecare;

27. *competiție* — o singură cursă, meci, joc sau o întrecere sportivă singulară;

28. *manifestare sportivă* — o serie de competiții individuale organizate de un singur organism decizional;

29. *tentativă* — angajare comportamentală deliberată care constituie un pas important în desfășurarea unei acțiuni, cu scopul săvârșirii uneia dintre faptele prevăzute la art. 2 alin. (2);

30. *lipsa vinovăției* — demonstrarea de către sportiv a faptului că nu a știut sau nu a suspectat și nici nu ar fi avut posibilitatea să știe ori să suspecteze, chiar prin exercitarea celei mai atente griji, faptul că a folosit sau că i s-au administrat substanțe ori metode interzise;

31. *lipsa neglijenței semnificative* — demonstrarea de către sportiv a faptului că neglijența de care a dat dovadă nu a fost semnificativă în ceea ce privește încălcarea legislației antidoping;

32. *participant* — orice sportiv sau membru al personalului asistent al sportivului;

33. *persoană* — o persoană fizică sau juridică;

34. *deținere* — posesia sau controlul exclusiv asupra substanței sau metodei interzise;

35. *lot de testare înregistrat* — eșantionul de sportivi de înalt nivel stabilit separat de către fiecare federație internațională și organizație națională antidoping, care este supus testării doping în cadrul și în afara competiției, ca parte a planului de distribuție a testărilor aparținând organizației sau federației internaționale respective;

36. *sport de echipă* — un sport în care înlocuirea jucătorilor este permisă pe durata desfășurării unei competiții;

37. *sport individual* — orice sport care nu este sport de echipă;

38. *rezultat atipic* — un raport de la laborator sau o altă entitate recunoscută de către Agenția Mondială Anti-Doping, care necesită investigații ulterioare potrivit prevederilor Standardului internațional pentru laboratoare înainte de a se stabili existența unui rezultat pozitiv;

39. *audiere provizorie* — o scurtă audiere ce are loc înaintea audierii prevăzute la art. 33, la care sportivului i se aduc la cunoștință rezultatul constatat, reglementările antidoping încălcate și drepturile de care beneficiază în vederea aplicării suspendării provizorii;

40. *suspendare provizorie* — oprirea temporară a sportivului sau a unei persoane din cadrul personalului asistent al sportivului suspectat de una dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2) de la participarea în cadrul oricărei competiții până la luarea deciziei finale conform art. 33 alin. (4);

41. *sistem de management și administrare antidoping (ADAMS)* — o bază de date pe internet, instrument pentru gestionarea introducerii, păstrării și raportării informațiilor, proiectată pentru a sprijini partenerii și Agenția Mondială Anti-Doping în activitățile lor antidoping, în conformitate cu legislația privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal;

42. *manifestare sportivă națională* — manifestare sportivă ce implică participarea sportivilor de nivel național și internațional, care nu este o manifestare sportivă internațională;

43. *ajutor substanțial* — sprijin efectiv acordat de către un sportiv sau o persoană din cadrul personalului asistent al sportivilor, prin furnizarea de informații și probe concludente, inclusiv prin depunerea de mărturie, pentru descoperirea sau stabilirea de încălcări ale reglementărilor antidoping de către alți sportivi sau persoane din cadrul personalului asistent al sportivilor.

TITLUL II

Organizarea activității antidoping la nivel național

CAPITOLUL I

Agenția Națională Anti-Doping

Art. 4. — În vederea combaterii fenomenului de dopaj în sport funcționează Agenția Națională Anti-Doping, denumită în continuare *Agenția*, instituție publică cu personalitate juridică, cu autonomie decizională în activitatea antidoping, în subordinea Guvernului, coordonată de prim-ministru, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, cu sediul în municipiul București, bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2.

Art. 5. — Agenția are următoarele obiective:

a) prevenirea și combaterea la nivel național a fenomenului de dopaj prin adoptarea și implementarea politicilor și reglementărilor antidoping, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

b) încurajarea practicării unui sport curat, în vederea protejării sănătății sportivilor și respectării principiilor fairplay-ului în sport;

c) promovarea și susținerea cercetărilor antidoping.

Art. 6. — (1) În vederea realizării obiectivelor prevăzute la art. 5, Agenția îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează strategia națională antidoping, în conformitate cu obiectivele și prevederile Codului și ale standardelor internaționale;

b) inițiază proiecte de acte normative pentru armonizarea legislației naționale antidoping cu reglementările internaționale în domeniu;

c) inițiază, susține financiar și/sau promovează, după caz, programe educative și de prevenire a dopajului în sport;

d) asigură aplicarea de măsuri concrete pentru sancționarea dopajului în sport;

e) inițiază, susține financiar și/sau încurajează programe de promovare a fairplay-ului în sport;

f) încurajează structurile sportive, Ministerul Tineretului și Sportului și Comitetul Olimpic și Sportiv Român în adoptarea unor programe de testare coerente și uniforme;

g) colaborează cu autoritățile și instituțiile publice, cu organizațiile guvernamentale și neguvernamentale naționale și internaționale cu atribuții în domeniu;

h) propune măsuri specifice și colaborează cu autoritățile și instituțiile publice, în sensul intensificării luptei împotriva traficului ilicit de substanțe și/sau metode interzise;

i) inițiază aprobarea și revizuirea Listei interzise*), în conformitate cu lista Agenției Mondiale Anti-Doping;

j) actualizează, în colaborare cu Ministerul Sănătății și cu Agenția Națională a Medicamentului, și publică anual lista cu specialitățile farmaceutice autorizate și comercializate în România care au în componență substanțe și/sau metode interzise;

k) întocmește planul național anual de testare, în competiție și în afara competiției;

l) întocmește lotul de testare înregistrat și ține evidența localizării sportivilor, potrivit prevederilor Standardului internațional pentru testare al Agenției Mondiale Anti-Doping;

m) organizează și efectuează controale doping în competiție și în afara competiției;

n) încurajează procesul de testare reciprocă între organizațiile naționale antidoping;

o) planifică și asigură desfășurarea audierilor sportivilor și ale personalului asistent al acestora suspectați de încălcarea reglementărilor antidoping, într-un cadru corect și echitabil, în conformitate cu legislația în vigoare și cu standardele internaționale;

p) aprobă scutirile de uz terapeutic pentru sportivii de nivel național, la solicitarea scrisă a acestora, în conformitate cu procedura descrisă în Standardul internațional pentru scutiri de uz terapeutic (SUT) al Agenției Mondiale Anti-Doping, și ține evidența scutirilor pentru uz terapeutic (SUT) pentru sportivii de nivel internațional;

q) comunică Agenției Mondiale Anti-Doping cazurile de încălcări ale reglementărilor antidoping gestionate, precum și solicitările de scutiri pentru uz terapeutic (SUT) pentru sportivii de nivel național;

r) elaborează normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping;

s) organizează cursuri pentru formarea profesională și perfecționarea ofițerilor de control doping;

t) prezintă anual un raport de activitate Guvernului și Parlamentului;

u) organizează periodic cu structurile sportive acțiuni privind informarea, prevenirea și combaterea fenomenului de dopaj în sport;

v) inițiază, promovează și desfășoară activități de cercetare științifică;

w) elaborează normele de utilizare a veniturilor Agenției pentru categoriile de cheltuieli ce se efectuează pentru realizarea acțiunilor de prevenire și combatere a dopajului în sport, precum și a celor de prevenire și combatere a traficului ilicit de substanțe dopante cu grad mare de risc și le supune Guvernului spre aprobare, prin hotărâre.

(2) În vederea exercitării atribuției prevăzute la alin. (1) lit. g), Agenția achită cotizațiile stabilite de către organizațiile guvernamentale și neguvernamentale internaționale, conform baremelor acestora.

Art. 7. — Posturile publice de radio și de televiziune pun la dispoziție, gratuit, Agenției un spațiu de emisie de minimum 30 de minute lunar, din care 50% la ore de maximă audiență, pentru difuzarea de emisiuni cu caracter educativ și materiale promoționale, în scopul prevenirii și combaterii dopajului în sport.

Art. 8. — (1) Pe lângă Agenție funcționează Consiliul director, ca organ consultativ.

(2) Conducerea Agenției este asigurată de un președinte, numit pe o perioadă de 5 ani, prin decizie a prim-ministrului, din rândul specialiștilor în domeniu, pe baza îndeplinirii cerințelor de competențe profesionale și manageriale, precum și a criteriului de independență politică și de independență față de structurile sportive.

Art. 9. — (1) Consiliul director al Agenției are în componență 9 membri, după cum urmează:

a) președinte;

b) 3 reprezentanți ai aparatului de lucru al Guvernului;

c) un reprezentant al Ministerului Tineretului și Sportului, desemnat de ministru din rândul angajaților săi;

d) un reprezentant al Comitetului Olimpic și Sportiv Român;

e) un reprezentant din domeniul farmacologiei sau toxicologiei ori medicinei, desemnat de Ministerul Sănătății;

f) un reprezentant al sportivilor de performanță, desemnat de Comitetul Olimpic și Sportiv Român;

g) un reprezentant al federațiilor sportive naționale, desemnat de Comitetul Olimpic și Sportiv Român.

(2) Competențele Consiliului director se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Activitatea Consiliului director este condusă de un președinte care este și președintele Agenției.

(4) Mandatul membrilor Consiliului director este de 5 ani.

(5) Membrii Consiliului director sunt obligați să respecte secretul profesional și vor semna declarații de confidențialitate și conflict de interese.

(6) Consiliul director se întrunește în ședințe ordinare lunare și în ședințe extraordinare ori de câte ori este nevoie, la solicitarea președintelui sau a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(7) Convocarea Consiliului director se face cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data ședinței și va cuprinde în mod obligatoriu ordinea de zi și documentația necesară.

(8) Deciziile Consiliului director sunt adoptate cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(9) Membrii Consiliului director, care participă la ședințe, cu excepția președintelui, beneficiază de indemnizație de ședință de 20% din indemnizația lunară a președintelui. Totalul sumelor cuvenite unui membru al Consiliului director, ca urmare a participării la ședințe, nu poate depăși într-o lună 20% din indemnizația lunară a președintelui.

*) A se vedea Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 383/2013 privind aprobarea Listei interzise pentru anul 2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 28 octombrie 2013.

Art. 10. — (1) Mandatul membrilor Consiliului director încetează înainte de termen în următoarele situații:

- a) renunțarea la calitatea de membru;
- b) transferarea în cadrul altei autorități sau instituții publice;
- c) aplicarea unei sancțiuni disciplinare;
- d) neîndeplinirea obligațiilor ce îi revin;
- e) pierderea calității pentru care au fost numiți;
- f) deces.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) se desemnează un nou reprezentant, al cărui mandat durează până la expirarea mandatului celui în locul căruia a fost numit.

Art. 11. — (1) Președintele Agenției are rang de secretar de stat și este ajutat în activitatea sa de un vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, numit pe o perioadă de 5 ani, în condițiile legii, prin decizie a prim-ministrului, pe baza îndeplinirii cerințelor de competențe profesionale și manageriale, precum și a criteriului de independență politică și de independență față de structurile sportive.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale președintele Agenției emite ordine și instrucțiuni.

(3) Ordinele și instrucțiunile cu caracter normativ emise de președintele Agenției se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 12. — (1) Pe lângă Agenție se constituie Comisia de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic, Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping și Comisia de apel.

(2) Componenta și competențele comisiilor prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției*).

(3) Membrii comisiilor prevăzute la alin. (1), care participă la ședințe, beneficiază de indemnizație de ședință de 20% din indemnizația lunară a președintelui. Totalul sumelor convenite unui membru al comisiilor, ca urmare a participării la ședințe, nu poate depăși într-o lună 20% din indemnizația lunară a președintelui.

(4) Pentru activitatea prestată de comisiile prevăzute la alin. (1) se percep taxe al căror quantum se stabilește anual prin decizie a Consiliului director, aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Art. 13. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Agenției se asigură din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Tarifele pentru formarea și perfecționarea ofițerilor de control doping, precum și tarifele pentru testarea suplimentelor nutritive se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției**).

Art. 14. — (1) Salariații care au o vechime în muncă în cadrul Agenției de cel puțin 2 ani primesc lunar un spor de stabilitate de 5%, calculat la salariul de bază.

(2) Pentru fiecare an de vechime în muncă, ce depășește pragul de 2 ani, la procentul prevăzut la alin. (1) se adaugă câte 3 procente.

(3) Sporul de stabilitate, acordat în condițiile alin. (1) și (2), nu poate depăși 20% din salariul de bază.

(4) Sporul de stabilitate se acordă cu data de 1 a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea prevăzută la alin. (1) și (2).

(5) Sporul de stabilitate nu se acordă persoanelor încadrate în muncă după pensionare.

Art. 15. — (1) Personalul Agenției, datorită faptului că este supus prin profilul activității desfășurate la o solicitare psihică foarte ridicată și la riscul de îmbolnăvire ca urmare a manevrării de probe biologice de urină și sânge, beneficiază de un spor în cuantum de până la 25%, calculat la salariul de bază, în condițiile legii.

(2) Categoriile de personal contractual, cuantumul sporului prevăzut la alin. (1) și condițiile de acordare se stabilesc, în limitele prevăzute de lege, prin actul administrativ al ordonatorului principal de credite, cu încadrarea în cheltuielile de personal prevăzute în bugetul aprobat.

Art. 16. — Finanțarea sporurilor prevăzute la art. 14 și 15 se efectuează din venituri proprii, cu încadrarea în cheltuielile de personal prevăzute în bugetul aprobat.

Art. 17. — (1) Personalul Agenției beneficiază de spor de confidențialitate în cuantum de 15%, aplicat la salariul de bază brut lunar.

(2) Categoriile de personal și condițiile de acordare a sporului prevăzut la alin. (1) se stabilesc, în limitele prevăzute de lege, prin actul administrativ al ordonatorului principal de credite, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice.

CAPITOLUL II

Publicarea și revizuirea listei interzise

Art. 18. — (1) Lista interzisă, în conformitate cu cea a Agenției Mondiale Anti-Doping, se aprobă prin lege, la propunerea Agenției Naționale Anti-Doping.

(2) Agenția va iniția revizuirea Listei interzise ori de câte ori vor apărea modificări în lista publicată de Agenția Mondială Anti-Doping.

CAPITOLUL III

Scutiri pentru uz terapeutic

Art. 19. — (1) Agenția asigură aplicarea procedurii de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic pentru sportivii de nivel național, la solicitarea scrisă a acestora, în conformitate cu procedura descrisă în Standardul internațional de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic (SUT) al Agenției Mondiale Anti-Doping.

(2) Agenția va raporta Agenției Mondiale Anti-Doping, prin Sistemul de management și administrare antidoping (ADAMS), scutirile pentru uz terapeutic acordate sportivilor de nivel național care sunt înscrși în lotul său de testare înregistrat.

(3) Sportivii de nivel internațional au obligația de a comunica Agenției solicitările de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic, depuse potrivit prevederilor Standardului internațional de acordare a scutirilor pentru uz terapeutic (SUT) al Agenției Mondiale Anti-Doping.

CAPITOLUL IV

Asistența medicală a sportivilor

Art. 20. — Medicii și asistenții medicali trebuie să acorde o atenție deosebită tratamentului medical aplicat sportivilor și să respecte următoarele reguli:

a) să nu recomande, să nu prescrie și să nu administreze medicamente ce au în compoziție substanțe interzise, atunci când acestea pot fi înlocuite cu altele care nu conțin astfel de substanțe;

*) A se vedea Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 37/2013 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, cu modificările ulterioare, și Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 38/2013 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de apel, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 1 februarie 2013.

**) A se vedea Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 250/2013 privind aprobarea tarifului pentru formarea și perfecționarea ofițerilor de control doping, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 21 iunie 2013.

b) să nu recomande, să nu prescrie sau să nu colaboreze la utilizarea unor metode interzise care sunt incluse pe lista interzisă;

c) să prevină folosirea de către sportivi a substanțelor și/sau a metodelor interzise;

d) să informeze sportivii și federațiile sportive naționale responsabile asupra medicației administrate, a compoziției și efectelor asupra organismului;

e) să informeze federația sportivă națională responsabilă, precum și Agenția în cazul în care suspectează un sportiv că ar folosi substanțe și/sau metode interzise, pentru ca acesta să fie supus unor testări-țintă.

Art. 21. — Sportivul de nivel național sau internațional are obligația să își precizeze calitatea la orice consultație medicală, de orice natură.

CAPITOLUL V Controlul doping

Art. 22. — Controlul doping, în competiție și în afara competiției, se efectuează conform Planului național anual de testare, cu respectarea prevederilor Standardului internațional pentru testare.

Art. 23. — (1) Controlul doping se efectuează de către Agenție, din proprie inițiativă, sau poate fi solicitat acesteia de către:

- a) Ministerul Tineretului și Sportului;
- b) Comitetul Olimpic și Sportiv Român;
- c) federațiile sportive naționale, cluburi sau ligi profesioniste;
- d) alți organizatori de manifestări sportive, care nu sunt cuprinși într-un cadru federal.

(2) Procedura de desfășurare a controlului doping este reglementată în normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping*), care se elaborează de Agenție, în conformitate cu prevederile Codului și Standardului internațional pentru testare, emise de Agenția Mondială Anti-Doping.

(3) În cazul sesizărilor de urgență, președintele Agenției poate să dispună efectuarea unui control doping.

(4) Agenția poate efectua testări doping la solicitarea organizațiilor antidoping ale altor state, organizațiilor internaționale antidoping, precum și la solicitarea structurilor sportive internaționale.

(5) Agenția recunoaște, în condiții de reciprocitate, testările doping efectuate, scutirile pentru uz terapeutic acordate, precum și deciziile finale emise de către orice semnatar al Codului, supuse dreptului la apel, care sunt în concordanță cu prevederile Codului, în condițiile legii.

Art. 24. — (1) Sportivul participant la o competiție sportivă este obligat să se supună controlului doping, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Recordul național se poate omologa numai în urma testării doping a sportivului în cauză, imediat după înregistrarea acestuia.

(3) Testările-țintă și cele în afara competiției pot fi efectuate oricând, fără aviz prealabil, la cea mai apropiată stație de control doping, la locurile de cazare a sportivului în perioada de pregătire, în toate locurile și incintele în care se desfășoară activități fizice și sportive sau la domiciliul sportivului, iar acesta are obligația să se supună acestor testări.

Art. 25. — (1) Testarea doping în competiție se efectuează în spații adecvate numite *stație de control doping*, organizate conform normelor metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping.

(2) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, administratorii de baze sportive au obligația să amenajeze stații de control doping în conformitate cu prevederile alin. (1).

Art. 26. — Testările doping pot fi efectuate de către ofițerii de control doping care au absolvit cursurile de formare profesională și perfecționare organizate de Agenție și au obținut în acest sens un certificat, precum și de către personalul din cadrul Agenției împuternicit în acest sens de către președintele acesteia.

Art. 27. — Răspunderea privind recoltarea și transportarea probelor la laborator aparține Agenției.

CAPITOLUL VI Gestionarea rezultatelor

Art. 28. — (1) Analiza probelor biologice se efectuează de către Direcția cercetare și laborator control doping, potrivit prevederilor Standardului internațional pentru laboratoare al Agenției Mondiale Anti-Doping, sau de un alt laborator acreditat de Agenția Mondială Anti-Doping.

(2) Rezultatul analizei de laborator este emis sub forma unui buletin de analiză ce se comunică președintelui Agenției.

(3) În cazul unui rezultat pozitiv, Agenția verifică dacă a survenit una dintre următoarele situații:

a) a fost acordată sau urmează să fie acordată o scutire pentru uz terapeutic;

b) există o suspiciune cu privire la încălcarea prevederilor Standardului internațional pentru testare sau a Standardului internațional pentru laboratoare, care să infirmе validitatea rezultatului pozitiv constatat.

(4) Dacă verificarea nu evidențiază una dintre situațiile prevăzute la alin. (3), Agenția informează sportivul în cauză și federația sportivă națională responsabilă, Ministerul Tineretului și Sportului, Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federația internațională responsabilă și Agenția Mondială Anti-Doping asupra:

- a) rezultatului constatat;
- b) reglementării antidoping încălcate;
- c) termenului în care trebuie să depună o declarație cu privire la rezultatul constatat;
- d) dreptului sportivului de a cere contraexpertiza, datei și locului efectuării acesteia;
- e) drepturilor sportivului.

(5) În cazul unui rezultat atipic, Agenția verifică dacă a survenit una dintre următoarele situații:

- a) a fost acordată o scutire pentru uz terapeutic;
- b) există o suspiciune cu privire la încălcarea prevederilor Standardului internațional pentru testare sau a Standardului internațional pentru laboratoare, care să infirmе validitatea rezultatului atipic constatat.

(6) Dacă verificarea nu evidențiază una dintre situațiile prevăzute la alin. (5), Agenția efectuează investigațiile ulterioare necesare, potrivit prevederilor Standardului internațional pentru laboratoare, pentru a stabili dacă rezultatul atipic va fi înaintat sau nu drept un rezultat pozitiv.

(7) După încheierea investigațiilor prevăzute la alin. (6), Agenția informează sportivul în cauză și federația sportivă națională responsabilă, Ministerul Tineretului și Sportului, Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federația internațională responsabilă și Agenția Mondială Anti-Doping dacă rezultatul atipic va fi înaintat drept un rezultat pozitiv, cu respectarea alin. (4).

(8) Agenția nu are obligația de a informa despre un rezultat atipic până la încheierea investigațiilor prevăzute la alin. (6) și

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.056/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 6 octombrie 2009.

luarea deciziei de a înainta rezultatul atipic drept un rezultat pozitiv, cu excepția următoarelor situații:

a) dacă Agenția stabilește că efectuarea contraexpertizei este necesară înainte de încheierea investigațiilor prevăzute la alin. (6), situație în care decide efectuarea acesteia după informarea sportivului cu privire la rezultatul atipic constat, cu respectarea prevederilor art. 30 lit. b) și c);

b) dacă Agenția primește o solicitare în acest sens, fie din partea unui organizator al unui eveniment sportiv major, cu puțin timp înaintea unei manifestări sportive internaționale, fie din partea unei organizații sportive care are responsabilitatea de a respecta un termen-limită pentru selecționarea membrilor unei echipe pentru o manifestare sportivă internațională, numai după informarea sportivului cu privire la rezultatul atipic constat.

Art. 29. — În cazul încălcărilor reglementărilor antidoping prevăzute la art. 2 alin. (2), care nu presupun analiza de probe biologice, Agenția verifică circumstanțele în care a fost săvârșită posibila încălcare a reglementărilor antidoping și informează sportivul sau persoana în cauză, federația sportivă națională responsabilă, Ministerul Tineretului și Sportului, Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federația internațională responsabilă și Agenția Mondială Anti-Doping asupra:

a) reglementării antidoping posibil încălcate;

b) termenului în care trebuie să depună o declarație cu privire la posibila încălcare a reglementărilor antidoping;

c) drepturilor sportivului sau persoanei învinuite pe parcursul desfășurării procedurii de audiere.

Art. 30. — Sportivul are următoarele drepturi:

a) de a cere contraexpertiză sau, în cazul în care renunță, să dea o declarație scrisă în acest sens;

b) de a fi prezent personal sau prin reprezentant la contraexpertiză, dacă aceasta este solicitată;

c) de a solicita copii ale documentației de laborator pentru proba sa, care include informațiile prevăzute de Standardul internațional pentru laboratoare al Agenției Mondiale Anti-Doping.

Art. 31. — (1) Agenția poate dispune suspendarea provizorie a unui sportiv pe baza unui rezultat pozitiv pentru o substanță specifică sau pe baza unei alte posibile încălcări a reglementărilor antidoping, după verificarea și informarea prevăzute la art. 28 alin. (3) și (4), respectiv la art. 29.

(2) Suspendarea provizorie a unui sportiv pe baza unui rezultat pozitiv pentru o substanță interzisă, cu excepția substanțelor specifice, este obligatorie, după verificarea și informarea prevăzute la art. 28 alin. (3) și (4).

(3) Suspendarea provizorie, conform alin. (1) și (2), nu poate fi dispusă fără a i se acorda sportivului în cauză dreptul la o audiere provizorie înainte de impunerea suspendării provizorii sau imediat după impunerea acesteia ori dreptul la o audiere în regim de urgență, potrivit art. 33 alin. (4), imediat după impunerea suspendării provizorii.

Art. 32. — Dacă sportivul sau persoana din cadrul personalului asistent, care este suspectat/suspectată de una dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2), se retrage din activitatea sportivă înainte de începerea sau în timpul procedurilor prevăzute în prezentul capitol, Agenția poate decide continuarea acestora.

CAPITOLUL VII

Dreptul la o audiere echitabilă

Art. 33. — (1) Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping organizează o procedură de audiere pentru sportivul sau personalul asistent al acestuia, învinuit de una dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2).

(2) Procedura de audiere se desfășoară cu respectarea următoarelor principii:

a) organizarea audierii într-un interval de timp rezonabil, cu respectarea alin. (3);

b) o comisie de audiere echitabilă și imparțială;

c) dreptul de a fi reprezentat pe cheltuiala persoanei;

d) dreptul de a fi informat corect și la timp despre învinuirea adusă de încălcare a reglementărilor antidoping;

e) dreptul de a se apăra în fața învinuirii aduse de încălcare a reglementărilor antidoping și față de consecințele decurgând din aceasta;

f) dreptul fiecărei părți de a prezenta probe, de a chema și interoga martori, acceptarea mărturiei sub forma declarației scrise fiind la latitudinea Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping;

g) dreptul persoanei la un interpret pe durata audierii, desemnat de Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping, care dispune și asupra responsabilității costurilor acestuia;

h) dreptul la o decizie în formă scrisă, motivată, datată și comunicată într-un timp rezonabil.

(3) Audierea se va desfășura cu celeritate, fără a depăși 3 luni de la încheierea procesului de gestionare a rezultatelor prevăzut la cap. VI, cu excepția cazurilor în care sunt aplicabile dispozițiile art. 48.

(4) Președintele Agenției poate decide organizarea unei proceduri de audiere în regim de urgență, atunci când împrejurările o cer.

Art. 34. — În situația în care Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping consideră necesară prezența la audiere a unor persoane, altele decât sportivul sau persoana din cadrul personalului asistent al sportivului în cauză, acestea sunt obligate să se prezinte în locul, ziua și ora comunicate, având obligația să declare tot ceea ce știu cu privire la posibila încălcare a reglementărilor antidoping.

Art. 35. — Faptele stabilite printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă sau printr-o decizie a unei comisii disciplinare profesionale în domeniul care nu face obiectul unei căi de atac reprezintă dovezi împotriva sportivului sau a altei persoane din cadrul personalului asistent care a săvârșit acele fapte, în măsura în care persoanele implicate nu dovedesc că respectivele acte juridice încalcă principiile dreptății.

CAPITOLUL VIII

Confidențialitate

Art. 36. — (1) Identitatea sportivilor sau a personalului asistent al acestora, care sunt suspectați de una dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2), va fi făcută publică de către președintele Agenției sau, în lipsa acestuia, de către înlocuitorul său, în termen de cel mult 20 de zile de la soluționarea definitivă a cazului.

(2) Identitatea sportivilor sau a personalului asistent al acestora, care după soluționarea definitivă a cazului nu au fost găsiți vinovați de una sau mai multe încălcări ale reglementărilor antidoping prevăzute la art. 2 alin. (2), va putea fi făcută publică numai cu acordul scris al acestora.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), președintele Agenției sau, în lipsa acestuia, înlocuitorul său poate face comentarii publice despre un caz aflat în curs de soluționare, dacă acestea sunt necesare ca răspuns la comentarii publice ale sportivilor sau ale personalului asistent în cauză.

(4) Până la informarea publică prevăzută la alin. (1)–(3), instituțiile prevăzute la art. 28 alin. (4) și la art. 29, precum și

cluburile și ligile profesioniste au obligația de a păstra confidențialitatea informațiilor ce le sunt comunicate.

(5) Informațiile făcute publice potrivit alin. (1)–(3) sunt prezentate și păstrate cel puțin un an și pe paginile de internet proprii ale Agenției și federațiilor sportive naționale responsabile, acolo unde acestea există.

CAPITOLUL IX Sanțiuni

Art. 37. — (1) Orice încălcare prevăzută la art. 2 alin. (2) săvârșită de către sportiv în timpul sau în legătură cu o manifestare sportivă și/sau unei competiții sportive, dovedită conform procedurii prevăzute de prezenta lege, atrage de drept descalificarea, invalidarea rezultatelor individuale obținute în acea competiție și retragerea medaliei, a punctelor sau a premiilor.

(2) Sportivii străini sunt sancționați conform prezentei legi numai în cazul în care participă la o competiție sportivă și/sau manifestare sportivă organizată pe teritoriul României.

Art. 38. — Faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a), b) și f) se sancționează cu suspendarea din activitatea sportivă pe o perioadă de 2 ani la prima încălcare, cu excepția cazurilor în care sunt aplicabile prevederile art. 39, ale art. 48 și ale art. 49.

Art. 39. — Dacă faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a), b) și f) implică o substanță specifică, iar sportivul sau persoana din cadrul personalului asistent demonstrează cum a pătruns în organismul său ori modul în care a intrat în posesia sa acea substanță specifică, precum și că utilizarea substanței specifice nu a avut drept scop mărirea performanței sportive sau mascarea utilizării unei alte substanțe interzise, perioada de suspendare prevăzută la art. 38 va fi înlocuită, la prima încălcare, cel puțin cu o mustrare, fără acordarea unei perioade de suspendare sau cu acordarea a cel mult 2 ani de suspendare.

Art. 40. — (1) Faptele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. c) și e) se sancționează conform art. 38, la prima încălcare, cu excepția cazurilor în care sunt aplicabile prevederile art. 48 și ale art. 49.

(2) Pentru încălcarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. g) și h), perioada de suspendare va fi de minimum 4 ani, mergând până la suspendarea pe viață, la prima încălcare, cu excepția cazurilor în care sunt aplicabile prevederile art. 48.

(3) Pentru încălcarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. d), perioada de suspendare va fi de minimum un an și maximum 2 ani la prima încălcare, în funcție de gradul de vinovăție a sportivului, conform normelor metodologice de organizare și desfășurare a controlului doping.

Art. 41. — Pentru a doua încălcare a dispozițiilor art. 2 alin. (2), perioadele de suspendare se vor încadra în limitele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 42. — A treia încălcare a reglementărilor antidoping se sancționează întotdeauna cu suspendarea pe viață, cu excepția faptei prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. d) și a cazurilor în care sunt aplicabile prevederile art. 39, situații în care perioada de suspendare va fi de minimum 8 ani, mergând până la suspendarea pe viață.

Art. 43. — Orice faptă prevăzută la art. 2 alin. (2), săvârșită de către o persoană din cadrul personalului asistent al sportivului cu implicarea unui sportiv minor, atunci când aceasta nu implică o substanță specifică, se sancționează direct cu suspendarea pe viață din activitatea sportivă.

Art. 44. — (1) Perioada de suspendare începe de la data emiterii deciziei de suspendare.

(2) Perioadele de suspendare provizorie se deduc din perioada totală de suspendare.

(3) În cazul întârzierii pronunțării deciziei de suspendare din motive neimputabile sportivului, perioada de suspendare poate începe de la data prelevării probelor biologice.

(4) Pe perioada suspendării, sportivii sau membrii personalului asistent suspendați nu pot participa în nicio calitate în cadrul unei competiții ori manifestări sportive.

(5) Dacă sportivul sau persoana din cadrul personalului asistent care a fost suspendat/suspendată încalcă dispozițiile alin. (4), atunci perioada de suspendare care a fost impusă inițial va începe să curgă din nou de la data participării în cadrul competiției sau manifestării sportive.

(6) Perioada de suspendare reînnoită conform alin. (5) poate fi redusă, însă aceasta nu va fi mai mică decât jumătate din perioada de suspendare impusă inițial, dacă sportivul sau persoana în cauză demonstrează lipsa neglijenței semnificative.

(7) Pe perioada suspendării sportivii respectivi nu mai beneficiază, pentru activitatea sportivă, de sume de la bugetul de stat sau de la bugetele locale.

Art. 45. — (1) Pe perioada suspendării, sportivii au obligația de a comunica Agenției informații privind localizarea.

(2) În vederea reintegrării în activitatea sportivă, pe perioada suspendării, sportivii trebuie să se supună la 4 testări doping fără aviz prealabil, din care o testare în momentul reîncepterii activității sportive.

(3) În situația în care, pe perioada suspendării, sportivul se retrage din activitatea sportivă, iar ulterior solicită reintegrarea în activitatea sportivă, acesta nu va putea fi reintegrat decât după informarea Agenției și efectuarea de testări doping fără aviz prealabil, pe o perioadă de timp egală cu perioada de suspendare rămasă de efectuat la data retragerii.

Art. 46. — (1) Prescripția aplicării sancțiunii în cazul săvârșirii uneia dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2) este de 8 ani de la data la care a avut loc încălcarea reglementărilor antidoping.

(2) Niciun demers nu va putea fi început împotriva vreunui sportiv sau a altei persoane din cadrul personalului asistent pentru o încălcare a unei reglementări antidoping, după expirarea perioadei prevăzute la alin. (1).

CAPITOLUL X

Consecințe pentru echipe

Art. 47. — (1) Atunci când mai mult de un membru al unei echipe sportive a încălcat sau este susceptibil de săvârșirea uneia dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2) în legătură cu o manifestare sportivă, echipa va fi supusă testelor-țintă stabilite pentru acea manifestare sportivă.

(2) În situația în care mai mult de 2 membri ai unei echipe sportive sunt găsiți vinovați de una dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2) în perioada unei manifestări sportive, echipa va fi supusă sancțiunii de descalificare sau unei alte sancțiuni disciplinare stabilite de organizația care guvernează manifestarea respectivă.

(3) În privința acelor discipline sportive care nu prevăd existența unor echipe, dar premiile se acordă acestora, descalificarea sau orice altă măsură disciplinară luată împotriva echipei, când unul sau mai mulți membri ai acesteia au comis o încălcare prevăzută la art. 2 alin. (2), se vor aplica reglementările federației internaționale respective.

CAPITOLUL XI

Încetarea sau reducerea perioadei de suspendare pe baza unor circumstanțe excepționale

Art. 48. — (1) Sportivul este responsabil de prezența în proba biologică a oricărei substanțe interzise sau a metaboliților ori a markerilor ei, nefiind necesar să se demonstreze intenția sau culpa pentru a se stabili o încălcare a reglementărilor antidoping.

(2) În cazul în care sportivul dovedește lipsa vinovăției cu privire la fapta prevăzută la art. 2 alin. (2) lit. a), sancțiunea cu suspendarea nu se aplică, iar fapta nu va fi considerată încălcare a reglementărilor antidoping.

(3) În cazul încălcărilor prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a)—c) și e)—h), perioada de suspendare poate fi redusă, însă aceasta nu va fi mai mică decât jumătate din perioada de suspendare care s-ar fi convenit pentru respectiva faptă, dacă sportivul sau persoana în cauză demonstrează lipsa neglijenței semnificative.

(4) Pentru aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (2) și (3), sportivul trebuie să demonstreze modalitatea în care substanța interzisă a pătruns în corpul său.

(5) Aplicarea măsurii prevăzute la alin. (3) nu poate fi dispusă în situațiile în care sunt aplicabile prevederile art. 39.

(6) Dacă sancțiunea aplicabilă este suspendarea pe viață, atunci perioada de suspendare redusă aplicată potrivit alin. (3) nu va fi mai mică de 8 ani.

(7) În cazul în care sportivul sau persoana în cauză acordă Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping și Comisiei de apel un ajutor substanțial în vederea descoperirii sau stabilirii de încălcări ale reglementărilor antidoping săvârșite de către alți sportivi sau personalul asistent, perioada de suspendare poate fi redusă, iar aceasta nu va fi mai mare de trei pătrimi din perioada de suspendare care s-ar fi convenit în mod normal pentru fapta săvârșită. După expirarea termenului de contestație sau luarea unei decizii potrivit art. 57, Agenția poate reduce perioada de suspendare aplicată cu aprobarea Agenției Mondiale Anti-Doping și a federației internaționale de specialitate.

(8) Dacă sancțiunea aplicabilă este suspendarea pe viață, atunci perioada de suspendare redusă aplicată potrivit alin. (7) nu va fi mai mică de 8 ani.

(9) În cazul în care un sportiv sau o altă persoană recunoaște din proprie inițiativă că a săvârșit o încălcare a reglementărilor antidoping înainte de a primi invitația pentru recoltarea de probe care ar putea stabili încălcarea sau mai înainte de constatarea uneia dintre încălcările prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b)—h) și primirea, potrivit art. 29, a informării despre încălcarea recunoscută, această recunoaștere fiind singura dovadă a încălcării la momentul recunoașterii, perioada de suspendare poate fi redusă, însă aceasta nu va fi mai mică decât jumătate din perioada de suspendare care s-ar fi convenit pentru respectiva faptă recunoscută.

(10) În cazul în care pentru un sportiv sau o persoană din personalul asistent al sportivilor sunt întrunite condițiile pentru aplicarea a cel puțin două dintre prevederile alin. (3), (7) sau (9), perioada de suspendare poate fi redusă, însă aceasta nu va fi mai mică decât o pătrime din perioada de suspendare care s-ar fi convenit în mod normal.

CAPITOLUL XII

Circumstanțe care pot conduce la majorarea perioadei de suspendare

Art. 49. — (1) Perioadele de suspendare prevăzute la art. 38 și 40 pentru încălcarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. a)—f) se majorează până la maximum 4 ani, dacă fapta este săvârșită în una dintre următoarele situații:

a) sportivul sau o altă persoană a săvârșit încălcarea reglementărilor antidoping într-o acțiune de dopaj dirijat, fie individual, fie împreună cu mai multe persoane;

b) sportivul sau o altă persoană a deținut ori a folosit mai multe substanțe sau metode interzise ori a deținut sau a folosit o substanță ori o metodă interzisă de mai multe ori;

c) sportivul sau o altă persoană obstrucționează detectarea ori stabilirea unei încălcări a reglementărilor antidoping.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în situația în care sportivul sau o altă persoană poate demonstra Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping faptul că nu a încălcat cu intenție reglementările antidoping ori sportivul sau persoana în

cauză recunoaște încălcarea reglementărilor antidoping imediat după ce i-a fost adusă la cunoștință de către Agenție conform art. 28 alin. (4) și art. 29.

CAPITOLUL XIII

Reglementări pentru cazurile de încălcări repetate

Art. 50. — (1) În cazul aplicării sancțiunilor prevăzute la art. 38—40, o nouă încălcare prevăzută la art. 2 alin. (2) va fi luată în considerare de Agenție în vederea aplicării de sancțiuni, numai dacă sportivul sau o altă persoană din rândul personalului asistent al acestuia a săvârșit această nouă încălcare după ce a fost înștiințat de prima.

(2) Dacă Agenția nu poate stabili acest lucru, atât prima, cât și cea de-a doua încălcare vor fi considerate ca fiind una singură și se va aplica sancțiunea cea mai gravă.

Art. 51. — (1) În situația în care, după luarea unei decizii în cazul unei prime încălcări a reglementărilor antidoping, Agenția descoperă o nouă încălcare a reglementărilor antidoping de către sportiv sau altă persoană din cadrul personalului asistent al acestuia, care a avut loc înainte de înștiințarea despre prima încălcare, Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping va aplica o sancțiune suplimentară, pe baza sancțiunii care ar fi putut fi aplicată dacă cele două încălcări ar fi fost judecate în același timp.

(2) Sportivul va fi descalificat la toate competițiile desfășurate începând cu data primei încălcări, rezultatele obținute de către sportiv în competiții fiind invalidate.

Art. 52. — (1) Dacă la același control doping un sportiv este găsit vinovat de utilizarea sau prezența unei substanțe specifice și a altor substanțe ori metode interzise, sportivul va fi considerat vinovat de o singură încălcare a dispozițiilor art. 2 alin. (2), iar sancțiunea aplicată este cea mai gravă.

(2) În situația în care un sportiv este găsit vinovat de săvârșirea a două încălcări diferite prevăzute la art. 2 alin. (2), una implicând o substanță specifică, iar alta implicând o substanță sau metodă interzisă ori o altă încălcare, perioada de suspendare impusă pentru cea de-a doua abatere va fi de minimum 2 ani și de maximum 3 ani.

(3) În cazul în care un sportiv este găsit vinovat de săvârșirea celei de-a treia încălcări, determinată de orice combinație între abaterea folosirii de substanțe specifice și orice altă încălcare sancționată conform art. 38 sau 40, se va aplica sancțiunea suspendării pe viață.

CAPITOLUL XIV

Infrațiuni

Art. 53. — (1) Prescrierea sau administrarea de substanțe interzise, de către medici, sportivilor constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) În cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) se sesizează și Colegiul Medicilor din România.

Art. 54. — Determinarea, prin orice mijloace, de către o persoană care are autoritate asupra sportivului, la consumul de substanțe interzise, în vederea sporirii capacității de performanță, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

CAPITOLUL XV

Apeluri

Art. 55. — Pot fi contestate următoarele decizii:

a) deciziile Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping, referitoare la încălcările dispozițiilor art. 2;

b) deciziile Comisiei de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping, luate în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (5);

c) decizia conform căreia Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping nu are competență pentru a judeca o posibilă încălcare a reglementărilor antidoping;

d) decizia Agenției de a nu prezenta un rezultat pozitiv sau un rezultat atipic ca o încălcare a reglementărilor antidoping conform art. 28 alin. (4) și (7);

e) decizia de a nu acționa în cazul unei încălcări a reglementărilor antidoping după o investigație conform art. 29;

f) decizia de suspendare provizorie dispusă conform art. 31;

g) deciziile Agenției privind acordarea sau neacordarea scutirilor pentru uz terapeutic.

Art. 56. — Procedura soluționării contestațiilor prevăzute la art. 55 se desfășoară cu respectarea următoarelor principii:

a) dreptul la o audiere echitabilă și imparțială;

b) realizarea unei audieri corecte, imparțiale și independente;

c) dreptul persoanei de a fi reprezentată pe cheltuiala sa;

d) dreptul la o decizie în formă scrisă, motivată, datată, redactată și comunicată în timp rezonabil.

Art. 57. — (1) Deciziile prevăzute la art. 55 lit. a)—e) și g), luate în legătură cu o competiție din cadrul unei manifestări sportive naționale sau care implică sportivi de nivel național, pot fi contestate la Comisia de apel, în termen de 21 de zile de la data comunicării, de către următoarele persoane:

a) sportivii de nivel național sau altă persoană care este subiect al deciziei contestate;

b) structura sportivă căreia îi aparține sportivul sau cealaltă parte în legătură cu care s-a luat decizia contestată;

c) federația internațională responsabilă, Comitetul Olimpic Internațional, Comitetul Paralimpic Internațional;

d) organizația antidoping a țării de domiciliu a persoanei/sportivului;

e) Agenție.

(2) Deciziile prevăzute la alin. (1) pot fi contestate și de Agenția Mondială Anti-Doping în termen de 21 de zile de la ultima zi în care orice parte ar fi putut face apel sau în termen de 21 de zile de la primirea de către aceasta a dosarului complet referitor la cazul soluționat.

Art. 58. — Deciziile Comisiei de apel pot fi contestate la Curtea de arbitraj sportiv de la Lausanne, în termen de 21 de zile de la data comunicării.

Art. 59. — Deciziile prevăzute la art. 55 lit. a)—e) și g), luate în legătură cu o competiție din cadrul unei manifestări sportive internaționale sau care implică sportivi de nivel internațional, pot fi contestate la Curtea de arbitraj sportiv de la Lausanne, în termen de 21 de zile de la data comunicării, de către următoarele persoane:

a) sportivii de nivel internațional sau altă persoană care este subiect al deciziei contestate;

b) structura sportivă căreia îi aparține sportivul sau cealaltă parte în legătură cu care s-a luat decizia contestată;

c) federația internațională responsabilă;

d) organizația antidoping a țării de domiciliu a persoanei/sportivului;

e) Agenție;

f) Agenția Mondială Anti-Doping.

Art. 60. — Deciziile prevăzute la art. 55 lit. f) pot fi contestate numai de către sportivii sau persoanele împotriva cărora a fost impusă sancțiunea de suspendare provizorie, conform art. 57, respectiv art. 59, după caz.

Art. 61. — În situația în care Comisia de audiere a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor care au încălcat reglementările antidoping, în cadrul procedurii de audiere, nu emite o decizie în termenul prevăzut la art. 33 alin. (3), Agenția

Mondială Anti-Doping poate face contestație la Curtea de arbitraj sportiv de la Lausanne.

În situația în care Curtea de arbitraj sportiv de la Lausanne stabilește că a fost săvârșită o încălcare a reglementărilor antidoping și că Agenția Mondială Anti-Doping a acționat corect în a alege să facă contestație, atunci cheltuielile efectuate de către Agenția Mondială Anti-Doping în soluționarea contestației vor fi suportate de către Agenție.

Art. 62. — Deciziile contestate își păstrează efectele pe durata desfășurării procedurilor prevăzute la art. 57 și 59, cu excepția situației în care Comisia de apel, respectiv Curtea de arbitraj sportiv decide suspendarea acestora.

CAPITOLUL XVI

Obligațiile structurilor sportive naționale și ale Comitetului Olimpic și Sportiv Român

Art. 63. — (1) Federațiile sportive naționale au obligația de a-și modifica și completa statutele și regulamentele în concordanță cu dispozițiile prezentei legi, ale Codului Mondial Anti-Doping, cu reglementările federațiilor sportive internaționale și cu normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping.

(2) Federațiile sportive naționale au obligația de a constitui o comisie antidoping proprie, responsabilă cu prevenirea și combaterea dopajului, care va colabora cu Agenția și va transmite acesteia datele solicitate.

Art. 64. — Federațiile sportive naționale au obligația de a suporta costurile analizelor de laborator cu rezultat pozitiv, atât pentru proba A, cât și/sau pentru proba B, efectuate pentru sportivii legitimați ai unui membru al federației, structură sportivă posesoare a certificatului de identitate sportivă.

Art. 65. — (1) Federațiile sportive naționale sunt obligate să comunice Agenției, în termenul stabilit de aceasta, informații detaliate privind calendarul sportiv intern și internațional, precum și planurile de pregătire a echipelor și sportivilor lor, cu precizarea exactă a locurilor și orelor de desfășurare, precum și lista cu sportivii de nivel național/internațional desemnați de Agenție și adresele acestora.

(2) Federațiile sportive naționale au obligația de a comunica Agenției, cu cel puțin 5 zile înainte, orice modificare intervenită în calendarul sportiv sau în planul de pregătire.

Art. 66. — Cluburile sportive, ligile profesioniste și Comitetul Olimpic și Sportiv Român sunt obligate să respecte prevederile art. 63 și 65.

Art. 67. — (1) În vederea protejării sănătății sportivilor și prevenirii dopajului în sport, federațiile sportive naționale, cluburile sportive și ligile profesioniste au obligația să își prevadă în bugetul anual sume destinate testării doping a sportivilor.

(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei.

Art. 68. — (1) În aplicarea sancțiunilor sportivilor sau personalului asistent al sportivilor, federațiile sportive naționale trebuie să respecte prevederile prezentei legi, precum și ale reglementărilor internaționale în domeniu.

(2) Neîndeplinirea de către federațiile sportive naționale a obligațiilor prevăzute la alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 30.000 lei, retragerea oricărui sprijin financiar de la bugetul de stat, suspendarea temporară a certificatului de identitate sportivă sau radierea din registrul sportiv.

Art. 69. — (1) Introducerea sportivilor aflați în perioada de suspendare în competiții sau manifestări sportive de către federații sportive naționale, cluburi ori ligi profesioniste constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei la 30.000 lei, precum și retragerea oricărui sprijin financiar de la

bugetul de stat, suspendarea temporară a certificatului de identitate sportivă sau radierea din registrul sportiv.

(2) Desemnarea pentru a fi supusă testării doping a unei persoane care nu are calitatea de sportiv constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 30.000 lei.

Art. 70. — (1) Cluburile sportive și ligile profesioniste în cadrul cărora au fost sancționate persoane pentru dopaj se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 30.000 lei.

(2) Nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei.

(3) Nerespectarea prevederilor art. 34 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.500 lei la 2.500 lei.

(4) Nerespectarea de către sportivii sau membrii personalului asistent suspendați a prevederilor art. 44 alin. (5) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(5) Nerespectarea prevederilor art. 65 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei.

(6) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul anume împuternicit din cadrul Agenției.

Art. 71. — (1) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 67 alin. (2), art. 68 alin. (2), art. 69 și 70, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 67 alin. (2), art. 68 alin. (2), art. 69 și 70 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 72. — În cazul în care substanțele descoperite pe parcursul controlului doping intră și sub incidența Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare, sau a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 121/2006 privind regimul juridic al precursorilor de droguri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 186/2007, cu modificările ulterioare, Agenția are obligația de a înștiința Agenția Națională Antidrog și organele de urmărire penală.

TITLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 73. — Pentru informarea și educarea personalului implicat în activitățile antidoping, toate instituțiile de învățământ superior de educație fizică și sport din țară și Centrul Național de Formare și Perfecționare a Antrenorilor introduc în programele de învățământ cursuri de prezentare a reglementărilor naționale și internaționale antidoping, precum și Strategia națională antidoping.

Art. 74. — (1) Membrii comisiilor prevăzute la art. 12 alin. (1), ofițerii de control doping, personalul Agenției împuternicit să efectueze testări doping și personalul Direcției cercetare și laborator control doping nu răspund civil sau penal, după caz, dacă instanțele judecătorești constată îndeplinirea ori omisiunea îndeplinirii de către aceștia cu bună-credință și fără neglijență a oricărui act sau fapt în legătură cu exercitarea, în condițiile legii, a atribuțiilor ce le revin acestora.

(2) Cheltuielile de judecată ocazionate de procedurile judiciare inițiate împotriva membrilor comisiilor prevăzute la art. 12 alin. (1) se suportă de fiecare ordonator principal de credite care a desemnat membrii în cadrul comisiilor, urmând să fie recuperate, după caz, de la persoana care a căzut în pretenții.

Art. 75. — Conducerea Agenției și personalul implicat în controlul doping vor avea acces la toate manifestările sportive pe bază de legitimație, ale cărei model și conținut*) se stabilesc prin normele metodologice de organizare și desfășurare a controlului doping.

Art. 76. — (1) Personalul Agenției și ofițerii de control doping poartă uniforme de serviciu cu însemne specifice.

(2) Modelul, însemnele specifice, modul de acordare și portul uniformei se aprobă prin ordin al președintelui Agenției.

(3) Finanțarea cheltuielilor privind achiziționarea uniformelor de serviciu se realizează din fondurile prevăzute în bugetul Agenției cu această destinație.

Art. 77. — Se autorizează Secretariatul General al Guvernului să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei legi în anexele la bugetul aprobat acestei instituții, respectiv în anexele privind cheltuielile cu salariile și numărul maxim de posturi și fondul aferent salariilor de bază, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, precum și în bugetele instituțiilor care fac obiectul prevederilor acestei legi.

Art. 78. — În cuprinsul actelor normative în vigoare care cuprind referiri la Agenția Națională Antidoping, următoarele denumiri se înlocuiesc astfel:

a) *Agenția Națională Antidoping* cu *Agenția Națională Anti-Doping*;

b) *Agenția Mondială Antidoping* cu *Agenția Mondială Anti-Doping*;

c) *Codul Mondial Antidoping* cu *Codul Mondial Anti-Doping*.

Art. 79. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului**), se vor aproba structura organizatorică și regulamentul de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Anti-Doping.

Art. 80. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a regulamentului prevăzut la art. 79, Agenția va elabora normele metodologice privind organizarea și desfășurarea controlului doping, care se supun spre aprobare Guvernului.

Art. 81. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 552/2004 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.215 din 17 decembrie 2004.

*) A se vedea Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping nr. 54/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului legitimației de control utilizate de persoanele cu atribuții de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2007.

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.522/2006 privind aprobarea structurii organizatorice și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Anti-Doping, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 19 ianuarie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

LIMITELE

perioadelor de suspendare în cazul săvârșirii unei a doua încălcări a prevederilor art. 2 alin. (2)

A doua încălcare Prima încălcare	SR	TNNI	LNS	SS	SA	TA
SR	1—4	2—4	2—4	4—6	8—10	10 — pe viață
TNNI	1—4	4—8	4—8	6—8	10 — pe viață	pe viață
LNS	1—4	4—8	4—8	6—8	10 — pe viață	pe viață
SS	2—4	6—8	6—8	8 — pe viață	pe viață	pe viață
SA	4—5	10 — pe viață	10 — pe viață	pe viață	pe viață	pe viață
TA	8 — pe viață	pe viață	pe viață	pe viață	pe viață	pe viață

SR — sancțiune redusă — încălcarea reglementărilor antidoping a fost sau urmează să fie sancționată cu o sancțiune redusă, în conformitate cu prevederile art. 39;

TNNI — test neefectuat sau netransmiterea informațiilor privind localizarea sportivului — încălcarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. d);

LNS — sancțiune redusă pentru lipsa neglijenței semnificative — încălcarea reglementărilor antidoping a fost sau urmează să fie sancționată cu o sancțiune redusă în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (3);

SS — sancțiune standard — încălcarea reglementărilor antidoping a fost sau urmează să fie sancționată în conformitate cu prevederile art. 38 sau art. 40 alin. (1);

SA — sancțiune majorată — încălcarea reglementărilor antidoping a fost sau urmează să fie sancționată cu o sancțiune majorată în conformitate cu prevederile art. 49;

TA — traficare sau tentativă de traficare și administrare sau tentativă de administrare — încălcarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. g) și h).

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

